

عنوان مقاله:

مطالعه ی زمین ریخت شناسی حوضه ی آبریز سد بینالود

محل انتشار:

دوفصلنامه زمین شناسی ژئوتکنیک، دوره 5، شماره 4 (سال: 1388)

تعداد صفحات اصل مقاله: 8

نویسندگان:

مهدی رضا پورسلطانی - گروه زمین شناسی، دانشکده علوم پایه، دانشگاه آزاد اسلامی واحد مشهد، مشهد، ایران

سید محمدجواد موسوی - گروه زمین شناسی، دانشکده علوم پایه، دانشگاه آزاد اسلامی واحد شاهرود، شاهرود، ایران

سیف الله اعلمی - گروه زمین شناسی، دانشکده علوم پایه، دانشگاه آزاد اسلامی واحد شاهرود، شاهرود، ایران

خلاصه مقاله:

حوضه آبریز بینالود در مرکز استان خراسان رضوی واقع گردیده است. این منطقه در حد فاصل زونهای زمینشناسی بینالود در شمال و ایران مرکزی در جنوب واقع شده و تحت تاثیر عوامل تکتونیکی و فرسایشی قرار گرفته است. بهطور عمومی گسلهای موثر بر منطقه، از نوع اصلی و فرعی با روند شمال غرب - جنوب شرق میباشند. منطقی مورد مطالعه از نظر زمین ریختشناسی به دلیل نوع واحدهای سنگی حاکم و رخدادهای تکتونیکی، به طور عمده به شکل دشت میباشند. وجود واحدهای سنگی افیولیتی، باعث گردیده است که رودخانههای اصلی بهصورت سابسکوئنت تشکیل گردند. همچنین، بهدلیل وجود خصوصیات سنگشناسی، طرح زهکشی، عمدتا از نوع دندریتی است. حوضه آبریز بینالود شامل دو حوضه اصلی بازه حور و کال سیاه بوده که هر کدام دارای پدیدههای زمین ریختشناسی مختلفی میباشند. پدیدههای مختلف زمین ریختشناسی شناسایی شده در حوضه بازه حور و زیر حوضه آن (قرهچه)، شامل زمینلغزش، بدلند، فرسایش شیبی، واریزه و خندق میباشند. بیشترین رسوب را خندقها و فرسایش شیبی تولید میکنند، در صورتیکه در حوضه کال سیاه حرکتهای تودهای و لغزشی نیز تشکیل شدهاند. بیشتر رسوبات توسط حرکتهای تودهای و لغزشی تولید میشوند. در این منطقه، مطالعات زمین ریختشناسی میتواند به شناسایی مناطق رسوب زا و نحوه حمل آن کمک نماید.

کلمات کلیدی:

زمین ریختشناسی، بینالود، کالسیاه، بازه حور، قرهچه، افیولیت

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1320736>

